Dosarul nr. 2-1331/24
nr. electronic 2-24145335-28-2-18122024-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

20 martie 2025 mun. Edineț

Judecătoria Edineț, sediul Central
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Toma Alexandru
Grefier Burlac Corina

în lipsa reclamantului Țîrdea Bogdat, care prin cerere a solicitat examinarea cauzei în absența sa și în lipsa reprezentantului pârâtului, Asociația Obștească Asociația Reporterilor „Nord-Media”, procedura de înștiințare a căruia a fost exercitată în modul prevăzut de lege,

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Țîrdea Bogdat împotriva Asociației Obștești Asociația Reporterilor „Nord-Media” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației,

a constatat:

La data de 13 decembrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Țîrdea Bogdat, a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Obștești Asociația Reporterilor „Nord-Media” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de *****, pârâtul, a publicat un articol cu titlu:

„*****, în text fiind menționat:

„*****.

„*****.”

Articolul poate fi accesat la următorul link: *****.

Consideră că, informația diseminată are un caracter fals, de natură denigratoare ce atentează la onoarea și reputația reclamantului, motiv pentru care intentează prezenta acțiune.

Referitor la respectarea procedurii prealabile menționează că, în legătură cu lezarea onoarei și demnității, la data de 12 noiembrie 2024, reclamantul a

întreprins acțiunile necesare în vederea înaintării în adresa pârâtului a unei cereri prealabile.

Explică că cererea prealabilă a fost expediată în adresa electronică a pârâtului *****, prin care a fost solicitat să fie dezmințită informația vizată după cum urmează: „*****”, inclusiv narativul conform căruia: „*****.”

Consideră că, pârâtul urma să recunoască și să califice informația diseminată ca fiind una falsă și defăimătoare, fapt pentru care urma să-și exprime scuze publice de rigoare. Însă nici în termenii stabiliți și nici până în ziua depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul nu a comunicat cu reclamantul și nu a satisfăcut cerințele din cererea prealabilă.

Apreciază ca fiind false, defăimătoare și care constituie judecăți de valoare, fără substrat factologic, următoarele afirmații:

-„*****”;
-„*****”;
- „*****.”

Reiterează că, informația diseminată de către pârât constituie un fals absolut, motiv pentru care consideră că prin acţiunile şi acuzaţiile nominalizate îi este lezată onoarea şi demnitatea care, intr-un stat de drept, urmează şi trebuie a fi respectată în mod corespunzător.

Consideră cert faptul că, informația contestată a fost diseminată de pârât, odată ce a fost plasată chiar pe platforma de știri – *****.

Referitor la netemeinicia textului „*****” evidențiază că, pârâtul a anexat în știre un pretins răspuns (scrisoare) prin care se adeverește că reclamantului îi este interzis pe teritoriul Ucrainei în vederea asigurării intereselor naționale. Însă, în scrisoarea anexată, nu este scris numele reclamantului și nici nu se face referire la persoana sa, ci la o oarecare persoană despre care a fost depusă o sesizare, însă de cine este făcută sesizarea – nu este probat. În atare circumstanțe se atestă că respectiva relatare cu privire la fapte, în esență este una falsă.

Ce ține de netemeinicia textului „*****”, menționează că Bogdan Țîrdea este deputat în Parlamentul Republicii Moldova, legislatura a XI-a. Astfel, în conformitate cu informația regăsită pe website-ul Parlamentului, deputatul Bogdan Țîrdea face parte componentă din fracțiunea parlamentară a Blocului Comuniștilor și Socialiștilor, fiind ales pe listele Partidului Politic „Partidul Socialiștilor din Republica Moldova”, informația respectivă poate fi accesată la următorul link:

*****.

Informează instanța că, în conformitate cu prevederile pct. 2.1. al Partidului Politic „Partidul Socialiștilor din Republica Moldova”, norma enunțată stabilește că: *„Scopul principal al activității Partidului politic este edificarea în Republica Moldova a unei societăți socialiste democratice”,* informație care poate fi accesată la următorul link: *****

Notează că, o simplă analiză a activității parlamentare a deputatului vizat, denotă faptul că cel din urmă este un cetățean cu spirit civic activ, iar în activitatea sa se ghidează exclusiv de interesele Republicii Moldova și nici de cum interesele unui alt stat. În atare circumstanțe, consideră și insistă că respectiva relatare ar fi o judecată de valoare care nu se bazează pe un substrat factologic suficient și nu corespunde adevărului.

Consideră că narativul *„*****”,* urmează a fi tratat şi privit critic din considerentul că pârâtul a diseminat o judecată de valoare care nu se bazează pe un substrat factologic suficient, or asemenea declarații sunt un fals absolut şi nu corespund adevărului, ce indică asupra faptului că pârâtul din nou a răspândit o judecată de valoare care nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

Cu privire la narativul *„*****”* menționează că într-adevăr Bogtan Ţîrdea, are creat, deţine şi administrează un canal pe aplicația de mesagerie Telegram, doar că o simplă analiză a acestui canal de Telegram, denotă faptul că această platformă nici de cum nu promovează și instigă la război. Dimpotrivă, în contextul în care, reclamantul este un politician, analist și comentator politic, doctor în ştiinţe politice şi istoric din Republica Moldova, această platformă este folosită exclusiv pentru a comunica cu cititorii săi despre aspecte actuale atât pe plan național cât şi cel internaţional şi nici de cum nu promovează de principiu un careva război, indiferent de ţară şi/sau părţile care ar fi implicate în ipoteticul conflict.

Atrage atenţia instanței, că tonul şi sintagmele manipulative folosite de către pârât cu rea intenţie în acest narativ, indică asupra faptului că cel din urmă din nou a răspândit o judecată valoare care nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

*La fel, narativul „*****”* urmează a fi calificat ca o judecată de valoare fără substrat factologic suficient, ori cel din urmă se bazează pe fapte care nu au avut loc. În acest context, reclamantul în activitatea și discursurile sale nu a admis nici măcar o aluzie privind susținerea faptului că localitățile din statul vecin sunt distruse.

În concluzie la acest capitol, se constată, că aceste alegații au fost răspândite în contextul lipsei unui ton echilibrat, folosind sintagme manipulative în lipsa unui limbaj moderat, ce denotă o rea intenție a pârâtului, care la rândul său a urmărit drept scop de a schimba negativ aprecierea personalității reclamantului în societate.

Conchide reclamantul că, asemenea acţiuni indubitabil lezează Onoarea şi Demnitatea personală, a valorii reclamantului ca Om în general (demnitate umană) acest fapt fiind inadmisibil într-un stat de drept.

Consideră că în prezenta cerere de chemare în judecată, a prezentat raționamente, pertinente și concludente că anume pârâtul a făcut declarații publice

false şi defăimătoare, precum şi că a enunţat judecăţi de valoare fără substrat factologic care nu corespund adevărului, astfel lezând onoarea şi demnitatea sa.

În temeiul Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, solicită:

1. Admiterea acțiunii;
2. A constata ca fiind false şi distorsionate informaţiile răspândite de către pârâtul Asociaţia Reporterilor „NORD-MEDIA" *****, în adresa reclamantului Bogdat Ţîrdea la data de ***** prin intermediul plasării unei știri pe site-ul, cu denumirea *„ ***** ***** ”,* fiind diseminate următoarele afirmații falșe:

*„*****”*

*„*****.”*

3. Obligarea pârâtului Asociaţia Reporterilor „NORD-MEDIA" ***** să dezmintă informația falsă și distorsionată răspândită în adresa reclamantului Bogdat Țîrdea la data de *****, care va avea următorul conținut și text;

*„Portalul de știri NORD NEWS vine cu dezmințirea informației false și defăimătoare care le-a afirmat în știrea plasată pe *****, la data de ***** și care vizează cet. Bogdan Țîrdea”*

Sunt false şi denigratoare afirmațiile despre această persoană:

- *Precum că, *****;*
- *****”*
- *Precum că, *****.”*

4. Obligarea pârâtului să publice textul dezmințirii pe site-ul *****, iar postarea să fie accesibilă oricărei persoane și păstrată pe respectiva pagină cel puțin două luni.

În şedinţa de judecată reclamantul Bogdat Ţîrdea, citat legal nu s-a prezentat, însă prin cererea de chemare în judecată a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul pârâtului, Asociația Obştească Asociația Reporterilor „Nord-Media”, citat legal, fapt confirmat prin semnătura pe avizul de recepție (f. d. 19), nu s-a prezentat, instanța considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând materialele cauzei, în raport cu normele legale aplicabile speței, instanța consideră acțiunea neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform articolului 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar în conformitate cu prevederile articolului 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În speță, partea reclamantă a solicitat instanței constatarea ca fiind false şi distorsionate informațiile răspândite de către pârâtul Asociaţia Reporterilor „NORD-MEDIA” *****, în adresa reclamantului Bogdat Ţîrdea la data de ***** prin intermediul plasării unei știri pe site-ul *****, dezmințirea informației false și distorsionate.

Potrivit art. 16 din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Subsecvent, conform art. 43 Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria

imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sânt insesizabile și inalienabile.

Instanța remarcă că, aplicabile speței sunt și prevederile Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 privind libertate de exprimare, potrivit cărora, legea are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, partea reclamantă invocă faptul că, la data de *****, pârâtul, a publicat un articol cu titlu:

„ ***** ***** ”, în text fiind menţionat:

„*****.

„*****.”

Articolul poate fi accesat la următorul link: *****.

La 12 noiembrie 2024, Bogdat Țîrdea, prin intermediul poștei, a expediat părții pârâte o cerere prealabilă prin care a solicitat dezmințirea informației în condițiile legii cu privire la libertatea de exprimare (f. d. 7-9).

Ținând cont că cererea prealabilă a rămas fără examinare, la 13 decembrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Bogdat Țîrdea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Obștești Asociația Reporterilor „Nord-Media”.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Conform art. 2 din Legea nr. 64/2010, termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: *defăimare* – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; *răspîndire a informaţiei* – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informaţie* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; *judecată de valoare fără substrat factologic suficient* – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate; *injurie* – exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenţionat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate

democratică; *cenzură* – denaturare nejustificată a materialului jurnalistic sau interzicere nejustificată de a răspîndi anumite informaţii de către conducerea mass-mediei; orice manifestare a autorităţilor publice sau a persoanelor care exercită funcţii publice de ingerinţă în activitatea editorială a mass-mediei sau a angajaţilor acesteia ori de împiedicare a tirajării sau a răspîndirii informaţiei; *informaţie despre viaţa privată şi de familie* – orice informaţie, inclusiv imagine, privind viaţa familială, viaţa la domiciliu, corespondenţa şi conţinutul ei, sănătatea şi defectele fizice, orientarea şi viaţa sexuală, precum şi comportamentul persoanei, în condiţiile în care persoana contează, în mod rezonabil, pe intimitate; *interes public* – interes al societăţii (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce ţin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau faţă de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societăţii sau al unei părţi a ei; *persoană care exercită funcţii publice* – persoană fizică care exercită atribuţiile puterii publice (executive, legislative ori judecătoreşti) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia; *persoană publică* – persoană care exercită funcţii publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziţiei sociale sau altor circumstanţe, trezeşte interesul public; *document al autorităţii publice* – act emis de o autoritate publică sau de o persoană care exercită atribuţiile puterii publice; *comunicat al autorităţii publice* – relatare făcută publică de o autoritate publică sau, în numele acesteia, de o persoană care exercită atribuţiile puterii publice; *mass-media* – mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum şi jurnalistul; *investigaţie jurnalistică* – cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material journalistic; *rectificare* – corectare benevolă, din proprie iniţiativă sau la cerere, a faptelor care au fost prezentate greşit; *dezminţire* – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realităţii; *replică* – răspuns al persoanei lezate la opiniile exprimate într-un material răspîndit de mass-media; *scuze* – declaraţie prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viaţa privată şi de familie; *discurs care incită la ură* – orice formă de exprimare care provoacă, propagă, promovează sau justifică ura rasială, xenofobia, antisemitismul sau alte forme de ură fondate pe intoleranţă.

În corespundere cu prevederile art. 3 alin. (1)-(4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei.

Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează.

Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a

preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât şi forma informației exprimate, iar dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei informații sau idei care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar şi al celei care ofensează, șochează sau deranjează statul sau orice parte a comunității.

Potrivit art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 64/2010, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

Iar, conform art. 7 alin. (4) din Legea nr.64/2010, persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație.

Potrivit art. 26 alin. (1)-(3) din Legea nr. 64/2010, orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte.

În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspîndirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii.

Instanţa de judecată va dispune efectuarea dezminţirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin intermediul mass-mediei, instanţa va obliga mass-media care a răspîndit această informaţie să publice şi/sau să răspîndească dezminţirea la aceeaşi rubrică, pagină, în acelaşi program, la aceeaşi oră sau în acelaşi ciclu de emisiuni. În cazul în care informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin alte mijloace decît mass-media, instanţa va stabili aceeaşi modalitate de dezminţire sau, după caz, alta adecvată situaţiei.

Deopotrivă, articolul 10 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice şi fără a ține seama de frontiere. Executarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri şi responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

Cu toate acestea, nici libertatea de exprimare şi nici apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale, vieții private şi de familie nu sânt absolute şi nu au prioritate una în fața alteia.

Instanța de judecată, analizând circumstanțele speței și ținând cont de cadrul legal aplicabil speței, constată că acțiunea urmează a fi respinsă, prin prisma netemeiniciei pretențiilor înaintate de reclamant.

Astfel, se reține că partea reclamantă solicită în acțiune:

- constatarea ca fiind false şi distorsionate informaţiile răspândite de către pârâtul Asociaţia Reporterilor „NORD-MEDIA” *****, în adresa reclamantului Bogdat Ţîrdea la data de ***** prin intermediul plasării unei știri pe site-ul, cu denumirea *„ ***** ***** ”,* fiind diseminate următoarele afirmații false:

*„*****”*

*„*****.”*

- obligarea pârâtului Asociaţia Reporterilor „NORD-MEDIA” ***** să dezmintă informația falsă și distorsionată răspândită în adresa reclamantului Bogdat Țîrdea la *****, care va avea următorul conținut și text;

*„Portalul de ştiri NORD NEWS vine cu dezmințirea informației false și defăimătoare care le-a afirmat în știrea plasată pe *****, la data de ***** și care vizează cet. Bogdan Țîrdea”*

Sunt false și denigratoare afirmațiile despre această persoană:

- *Precum că, *****;*
- *****”*
- *Precum că, *****.”*

- obligarea pârâtului să publice textul dezmințirii pe site-ul *****, iar postarea să fie accesibilă oricărei persoane și păstrată pe respectiva pagină cel puțin două luni.

Cazul analizat prezintă un conflict juridic între două valori fundamentale într-o societate democratică: libertatea de exprimare și protecția dreptului la onoare, demnitate și reputație profesională. Aceste drepturi, garantate de legislația națională și internațională, sunt interdependente, dar pot intra în conflict atunci când dreptul unei părți de a comunica informații și opinii interferează cu dreptul alteia de a-și proteja imaginea.

Libertatea de exprimare este piatra de temelie a unei societăți democratice, însă această libertate nu este absolută. Ea trebuie exercitată cu responsabilitate, respectând drepturile și demnitatea celorlalți. În această speță, instanța a fost chemată să cântărească, cu o deosebită atenție, limitele dintre cele două drepturi fundamentale, având în vedere circumstanțele concrete ale cazului.

Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv libertatea de a primi și de a comunica informații și idei fără ingerința autorităților publice. Totuși, această libertate poate fi limitată în situațiile în care este necesar să fie protejate interesele legitime, precum drepturile altor persoane, ordinea publică sau securitatea națională. CtEDO a subliniat în jurisprudența sa că dezbaterea publică joacă un rol central într-o societate democratică. Aceasta trebuie să fie protejată chiar și atunci când opiniile exprimate sunt dure, provocatoare sau controversate.

Instanța de judecată reține că natura acestor afirmații, chiar dacă ar putea părea ofensatoare, se încadrează în limitele discursului protejat, contribuind la dezbaterea pe teme de interes general.

Fiecare persoană are dreptul la respectarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Totuși, acest drept nu este unul absolut și trebuie analizat în raport cu alte drepturi fundamentale, precum libertatea de exprimare.

În jurisprudența CtEDO, se precizează că persoanele publice, inclusiv politicienii, trebuie să tolereze un nivel mai ridicat de critică decât persoanele private, deoarece activitatea lor este de interes public. Prin urmare, instanțele naționale trebuie să evalueze dacă afirmațiile contestate au depășit limitele criticii acceptabile și dacă au fost formulate cu intenția de a defăima.

Instanța de judecată constată că afirmațiile de referință reprezintă mai degrabă judecăți de valoare decât afirmații factuale. Judecățile de valoare, prin natura lor, nu pot fi supuse unui test de veridicitate, ci trebuie evaluate în contextul în care au fost făcute.

Expunerile contestate se înscriu în limitele libertății de exprimare, fiind parte a unui discurs de interes public. Jurnalismul de investigație are rolul esențial de a analiza și expune fenomene de interes major pentru societate, iar materialele prezentate au fost susținute de comentarii, analize și probe jurnalistice. Acestea se

încadrează în protecția garantată de art. 3 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, chiar dacă conținutul poate ofensa sau deranja.

Potrivit jurisprudenței CEDO, protecția acordată libertății de exprimare include un grad rezonabil de exagerare sau provocare, atâta timp cât nu se denaturează esența faptelor.

Conform art. 4 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua investigații jurnalistice.

Această abordare este în conformitate cu standardele internaționale privind libertatea presei, care permit jurnalismului să formuleze ipoteze și să le supună analizei publicului, atâta timp cât există un substrat factologic rezonabil pentru concluziile exprimate.

Ținând cont de raționamentul art. 24 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul are obligația de a dovedi că: pîrîtul a răspîndit informaţia; informaţia îl vizează şi este defăimătoare; informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

Instanța de judecată constată că reclamantul nu a prezentat probe suficiente pentru a demonstra falsitatea afirmațiilor.

Reclamantul, fiind persoană publică și politician, trebuie să accepte un grad mai mare de critică, conform jurisprudenței CEDO. Acțiunile și opiniile sale fac obiectul unui interes public justificat, iar dezbaterile asupra acestor teme contribuie la funcționarea unei democrații sănătoase.

Critica politică este protejată în mod special în cadrul libertății de exprimare, deoarece politicienii sunt supuși unui control mai strict al cuvintelor și acțiunilor lor. În cazul de față, instanța apreciază că termenii și concluziile utilizate în reportaj nu au depășit limitele criticii acceptabile, fiind justificate de interesul general al subiectului abordat.

Libertatea de exprimare este esențială pentru funcționarea unei societăți democratice și trebuie să fie protejată chiar și atunci când conținutul comunicării poate ofensa sau deranja. În același timp, dreptul la protecția reputației nu trebuie să fie utilizat pentru a reprima dezbaterile publice sau pentru a limita investigațiile jurnalistice.

La caz, se impune necesitatea de a menține un echilibru delicat între protecția drepturilor reclamantului și apărarea libertății de exprimare. Este recunoscută importanța protejării imaginii publice a unei persoane, dar este necesar de a sublinia că această protecție nu trebuie să fie utilizată pentru a suprima criticile legitime sau pentru a restrânge dezbaterea publică.

Libertatea de exprimare este, prin definiție, o garanție a diversității de opinii, chiar și atunci când acestea sunt inconfortabile sau șocante. Iar limitarea

libertății de exprimare ar avea un efect descurajator asupra libertății presei și ar fi contrar principiilor unei societăți democratice.

Din considerentele reflectate supra, instanța de judecată concluzionează necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Țîrdea Bogdat împotriva Asociației Obștești Asociația Reporterilor „Nord-Media” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Toma Alexandru**